

λεμον τὸν ἔκανε ὁ κ. Παπαθεοφιλέου μ' ὄλους τοὺς κα-
νόνες τῆς θεατρικῆς τέχνης, ἀφοῦ δὲν λησμόνησε στὸ
τέλος νὰ προσθέσῃ καὶ τὴν ἀπεκραιτήτη κωμωδία.

ΘΕΛΑΜΕ

νὰ ξέρομε πὸς δάσκαλος γράφει τὰ περίφημα γράμ-
ματα ποὺ δημοσιεύονται αὐτὲς τὲς μέρες στὶς ἐφημε-
ρίδες ὑπογραμμμένα ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργὸ τῶν Οἰκονο-
μικῶν καὶ σταλμένα εἰς μερικοὺς ἀγαθοὺς πατριῶτες
ποὺ δίνουν τὸν ὄβολό τους στὸ ταμεῖο τῆς Ἐθνικῆς
Ἄμυνας.

Θέλαμε νὰ τὸν ξέραμε τὸν περίφημο αὐτὸν δά-
σκαλο—τὰ γράμματα βέβαια ποὺ νὰ δειάσῃ νὰ τὰ γρά-
ψῃ ὁ ἴδιος ὁ κ. Σιμόπουλος—γιὰ νὰ τὸν στεφανώ-
σουμε μὲ μιὰ πελώρια κολοκύθα, γιατί τὸ παράκανε
ὁ ἀθεόφοβος. Τὶς προκλήεις γράφοντας σ' ἕναν φωμαῖ,
τοῦ θυμίζε τὸν στίχο τοῦ Θεόκριτου : Θρασεῖν χρῆ,
φιλε Βάττε κτλ. Πραχτὶς δὲ εὐχαριστῶντας ἕνα δά-
σκαλο ἀπὸ τὸν Ἀλικιανὸ ποῦστελε 16 φραγ. φρ. γιὰ
τὸ ταμεῖο, τὸν παρκαλοῦσε νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς
«συνεισενεγκόντες καὶ μὲ τὰλλα δασκαλικὰ
μικροκλήσια του.

Ποὺ νὰ ραδειάξῃ κανένας ὅλες τίς δασκαλικὲς ἀνοι-
σιές ποὺ στολιζοῦν κάθε γράμμα Ὑπουργικὸ ! Μπο-
ρεῖ νὰ πῆθῃ καὶ ὁ ἴδιος, κ' ἐκείνοι ποὺ θὰ τὰ διαβά-
σουνε. Ὁ κ. Σιμόπουλος δὲν παθαίνει τίποτε, γιατί
θῆχῃ τυφλὴ ἐμπιστοσύνη στὸ γραμματικὸ του καὶ θὰ
τὰ ὑπογράψῃ τὰ γράμματα χωρὶς νὰ τὰ διαβάξῃ.

Κακὸ αὐτό. Ὅχι μονάχα γιατί γίνεται γελοῖος,
μὰ καὶ γιατί ζημιώνει τὸ ταμεῖο ποὺ ποτὲ δὲ θὰ γιο-
μίσῃ μὲ τὰ συνεισενεγκόντες καὶ μὲ τὰλλα δασκαλικὰ
μικροκλήσια του.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ

1

Ὁ Γάμος τοῦ Κανᾶ

Εἰς τοῦ Κανᾶ τὸ γάμο καλεσμένο
Εἶχε καὶ ἕνα νηδὺ δυστυχισμένο.
Τὴν κόρη ποὺ παντρεύαν ἀγαποῦσε
Καὶ χρόνια τὴν ἀγάπη τῆς ζητοῦσε.
Ἄχ, τὸ κατακαυμένο παλληκάρι !
Ἄλλαν αὐτὴ ἐδέλεξε νὰ πάρῃ.
Στὸ γάμο ὁ Χριστὸς τὸν συντυχαίνει,
Τὸν βλέπει μαραμένο καὶ ὠχρό,
Σ' ἔξη σταμνιά ἐμπρὸς τόνε πηγαίνει,
Βάζει νὰ τὰ γεμίσουν μὲ νερό.
Κ' εἶπ' ὁ Χριστὸς, ὅλο κρασί νὰ γείνῃ
Ὅσο νερὸ κρατοῦσαν τὰ σταμνιά.
Ἐγεῖνε ! Εἰς τὸν νηδὺ λιγάκι δίνει,
Τῆς κόρης λημονεῖ τὴν ἀπονιά.

2

Ὁ Γολγοθᾶς

Στὸ Γολγοθᾶ σιγὰ σιγὰ ἀνεβαίνω,
Ἐχῶ στὸν ὄμο τὸ βαρὺ σταυρό,
Ὅστε ἕνα Κύρηναῖο δὲ συντυχαίνω
Στὸ δρόμο, ἀνακούφιση νὰ βρῶ.
Φθόνος καὶ Μίσος, Ζήλεια κιτρινιάρα,
Συκοφαντία, κάθε μου ἔγθρος,
Στὸ δρόμο ποὺ ἀνεβαίνω μὲ ἀντέρω,
Μὲ σπρώχνουν καὶ πηγαίνω πάντα μπρός.

3

Ἡ Σταύρωσις

Εἰς τὸ σταυρὸ μὲ βάζουνε ἀπάνω,
Μαῦρα καρφιά στὰ χέρια μου βυθίζου,
Τὴ δίψα τῆς καρδιάς μου γιὰ νὰ γιάνω,
Ὅλο χολὴ τὸ στόμα μου ποτίζου.

4

Ἡ ταφὴ

Ἀπ' τὸ σταυρὸ μὲ βάζουνε στὸ μνήμα
Αἱματωμένο, ἀγνώριστο, ὠχρό,
Γιὰ τῆς ἀγάπης τὸ μεγάλο κρίμα,
Ὅστε κ' ἐδῶ ἀνάπαψη θὰ βρῶ.
Γιὰ ὅλο τὸν κόσμο εἶμαι πεθαμένος
Τοῦ τραγουδιοῦ μου ἔσθωσ' ἡ φωνή,
Στῆς λήθης τὸ σκοτάδι βουτημένος,
Ἀνοιῶν τὴν καρδιά μου νὰ πονῇ.

5

Ἡ Ἀνάστασις

Στὸν τάφο μου ἐπάνω πλησιάζου,
Ἐκείνοι ποὺ στὸν πόνο μου πονοῦν,
Παρηγοριάς τραπέζι ἐτοιμάζου,
Μαῦρο κρασί ἀνόθευτο κερνοῦν.
Μέσ' τὰ ποτήρια ὅ,τι περισσεύει,
Τὸ χύνουνε ἀπάνω εἰς τὴ γῆ,
Καὶ μαγεμένο ἐκεῖνο ταξιθεῖ
Μονάχο του νὰ γιάνῃ τὴν πληγῆ.
Ἀπ' τῆς παρηγοριᾶς ἐκείνης τὸ βιδάνι
Ἀνοιῶν, πῶς τὸ στόμα μου ρουφᾷ,
Μέσ' τὴν καρδιά τὸ βάλσαμο πῶς εἶπαι,
Κι' ὁ πόνος τῆς ἀγάπης πῶς ξεσπᾷ...
Ποιά εἶν' αὐτὴ ποὺ μ' ἔστειλε στὸ χῶμα
Ἡ Σκύλλα ! Ἀπ' ἐδῶ νὰ γαρμενιστῇ !
Λίγο κρασάκι ρίξτε μου ἀκόμα,
Νὰ γείνῃ ἡ ἀνάστασις σωστή !

ΑΝ. ΤΥΠΑΛΛΟΣ

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Νὰ ποὺ καὶ ὁ τηλεγράφος ἄρχισε στὸν τόπον μας
νὰ δίνει διπλώματα πατριωτισμοῦ.

— Κάποιο ἐκπαιδευτήριον στὴν Κέρκυρα ἔδωσε παρά-
στασι γιὰ τὸ ταμεῖο τῆς Ἐθν. Ἄμυνας.

— Ἡ εἰδηση τηλεγραφήθηκε εἰς μιὰ Ἀθηναϊκὴ ἐφη-
μερίδα μὲ τὴν προσθήκη τῶς ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐκπαιδευ-
τηρίου κτλ. ἀδιακρίνεται διὰ τὰ ἔθνηκα τοῦ αἰσθημάτων.

— Ἦταν βλέπετε ἀνάγκη νὰ γείνῃ καὶ αὐτὸ γιὰ νὰ μὴν
φανταστοῦν οἱ ἀναγνώστες τῆς ἐφημερίδας πῶς ὁ διευθυν-
τῆς τοῦ σχολεῖοῦ ποῦδωσε παράστασι εἶναι Βουλγαρο-
φίλος.

— Τὰδε λέει Στάης, κατὰ Φωτίαν τὸν Βουλευτὴν :

— Εὐθὺς ὡς κηρυχθῆ ἡ λήξις κτλ. θὰ προσέλθω ἐνώ-
πιον τῆς δικαιοσύνης τῆς πατρίδος μου κλπ. καθ' ὅσον κ'
ἐν τῇ οἰκίᾳ μου ἦδη ὦν ἐγκεκλεισμένος καὶ μὴ θέλων
νὰ ἐξέλθω πρὸ τῆς ἐτυμηγορίας τῆς δικαιοσύνης, εἶ ν α ι
ὡ ς ν α ε ἶ μ α ι ἐ ν τ ῆ φ υ λ α κ ῆ.

— Ἡ ἐφημερίδα ποὺ δημοσιεύει αὐτὰ ἠτόστειλ, ἐξέ-
χασε νὰ προσθέσῃ ἀπὸ κάτω ὡς μόνη ἀπάντησι τὸ ἐπί-
θετο Τσαρλατανεῖ..

— Ὁ κ. Καζάκης, λένε, ἴδρυσε φιλελληνικὸ κοιμητῆρο
στὴ Λόντρα καὶ θὰ ἱδρῆται τέτοιο καὶ στὸ Παρίσι.

— Καλὰ εἶλ' αὐτὰ, μὰ νὰ μὴν ἐσχάσῃ ὁ Λογοπρόεδρος
νὰ ἱδρῆται ἕνα φιλελληνικὸ κοιμητῆρο καὶ στὴν Ἀθήνα, με-
θαύριο ποὺ θὰ γυρίσῃ ἰδῶ, γιατί στὴν Ἀθήνα μέσα βρι-
σκονται οἱ φοβερώτεροι Βούλγαροι.

— Σπουδαιότατα τᾶθρα ποὺ δημοσιεύει ὁ κ. Κουρού-
πης τώρα καὶ μερικὲς ἡμέρες στὴν «Ἐσπερινή» γιὰ τοὺς
ἠθοποιούς μας.

— Ἀποροῦμε μονάχα ποὺ ὁ Κουρούπης εἰς κάθε δέκα
ἀράδες μᾶς φωνάζει πῶς στὴν κριτικὴ του αὐτὴ εἶναι εὐ-
συνείδητος.

— Μήπως ὁ κόσμος τὸν φαντάστηκε ποτὲ γι' ἀσυνεί-
δητο ρεπόρτερ καὶ δταν ἀκόμα τὸν βραβεύει ὁ Μιστριώτης;

— Ἡ «Ἐσπερινή»—ἡ σεμνοτάτη δὲ καὶ ἀληθεστάτη
«Ἐσπερινή»—ἐδήλωσε πῶς δέχεται καὶ κρίτει τῶν ἠθο-
ποιῶν γιὰ τὸν Κουρούπη.

— Ἡ δῆλωσις αὐτὴ ἦταν περιττή, ἀφοῦ οἱ ἠθοποιοὶ
τόσα χρόνια τώρα τὸν κρίνουν καὶ γελοῦνε μαζὶ του.

— Ὁ Βενιεράκης ἐξακολουθεῖ νὰ περιγράφῃ στοὺς
«Καιροὺς» τὸν Ρωσογαπωνέζικο πόλεμο, τοῦ μέλλοντος.

— Ὁ τρομερὸς αὐτὸς ἄνθρωπος, ὅσα δὲν εἶδε μὲ τὰ
μάτια του, τᾶκουσε, καὶ ὅσα δὲν ἄκουσε μὲ ταῦτιά του,

τᾶκουσε μὲ ταῦτιά τῶν «Καιρῶν», κ' ἔτσι οἱ περιγραφές
του περνᾶνε στὴν εὐλιχρῆνεια ἀκόμα καὶ τὴν Χαλιμᾶ.

— Ὁ μικρὸς μας διαγωνισμὸς θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ
τὸν Ἰούλιο μὲ τοὺς ἴδιους ὅρους.

— Τὸ βραβεῖο τοῦ Μᾶη τὸ πῆρε ὁ δασολόγος μηχα-
νικὸς κ. Ν. Γεννηματᾶς ποὺ μᾶς ἔστειλε τὸ νέο δεκάλογο
τοῦ Ρωμοῦ μὲ τὸ ψευτόνομα «Παράξενος».

— Τοῦ Ἰουνίου τάποτελέσματα γὰ τὰ δημοσιεύουμε
στᾶλλο φύλλο.

— Ἡ ἀδελφικώτατος ὁ ἀγωνίας ποὺ γίνεται γιὰ τὸ και-
νούριο καπέλλο τῶν ἀξιωματικῶν, ἀφοῦ καὶ κύρια ἄθρα
γραφτήκανε γι' αὐτό.

— Οἱ «Καιροὶ» μάλιστα εἶδαν καὶ τὸν φοβερὸ ρωσ-
σι κ ὁ δ ἄ γ τ υ λ ο στὸ καπέλλο, ποὺ μ' αὐτό, λένε, ὁ
στρατὸς μας ἐκρωσαίζεται.

— Φανταστῆτε ! Γιὰ τὰ καπέλλα τόσα ἄθρα καὶ γιὰ
τὰ κεφάλια οὔτε δυὸ γραμμὲς !

— Ἄν ζοῦσαν σήμερις οἱ Ἀδελφίτες, οὔτε νὰ μᾶς
ξέρουν δὲν θᾶβαλαν !

— Ὁ καινούριος Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐρωτήθηκε
ἂν ἐξακολουθήσῃ καὶ αὐτὸς τὰς εὐκαλεῖς παραδόσεις τῶν προ-
κατόχων του στὸ ζήτημα τῶν δασκαλικῶν μεταβολῶν.

— Κι ὁ κ. Λοματάρδος ἀπάντητε, σὰν Ρωμῆς Ὑπουρ-
γός :

— Δυστυχῶς τίς ἐπιβάλλει ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας,
ὅ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, τὸ κόμμα τίς χρειάζεται !

Ο ΙΔΙΟΣ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΒΡΑΔΕΙΑ

Κάτι μοῦ λέγει πῶς ἀπόψε

Λειποθυμᾶει τὸ καλοκαίρι.

Ἦ, τὸ βαρὺ θλιμμένο μῦρο

Σκόρπισε στ' ἀνάλαφρο τᾶγέρι.

Γιὰ τὰ λουλούδια ποὺ παθαίνουν,

Χλωμὰ καὶ ταπεινὰ σκυμμένα,

Δάκρυο ἢ ψυχὴ μου δὲν θὰ χύσῃ

Κανένα.

Τὴν ἡμέρα τοῦ χαμοῦ τους

Δὲν θ' ἀσκημήτω μὲ τὸ κλῆμα,

Εἶνε μιὰ λάμψη ἢ εὐμορφία τους

Κ' ἕνα θᾶμα.

Κάτι μοῦ λέγει πῶς ἀπόψε

Λειποθυμᾶει τὸ καλοκαίρι

Ἦ, τὸ βαρὺ θλιμμένο μῦρο

Σκόρπισε στ' ἀνάλαφρον ἄγέρι.

ΤΡΙΣΤΑΝΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ. Γ. Μ. Manch. Τὸ λάβαμε. Εὐχαριστοῦμε. Θὰ
γείνῃ καθὼς μᾶς γράφετε.—κ. Ροντ. Πόλη. Θὰ τὸ δια-
βάσουμε καὶ θὰ σᾶς ποῦμε. Δὲ μᾶς στέλνεται καὶ τὴν
«Ἀνάστασις» ;—κ. Ἐξόριστο. Πολιτικὰ δὲν δημοσιεύ-
ομε. Ἄν θέλετε κανένα φιλολογικὸ ἢ κοινωνικὸ, σύν-
τομο ὅμως πάντα, μὲ μεγάλη μας εὐχαρίστησι—Φίλε
Μικροπαράξενε, γιὰ νὰποδείξουμε πῶς καὶ τὰ ἔ ρ γ α σου
εἶναι καλὰ, δημοσιεύουμε δᾶ τὸ τελευταῖο ποὺ μᾶς ἔστει-
λες : «Κάτ' ἀπ' τὸ δημοτικὸ θέατρο ἄκουσα χεῖς τᾶπό-
γιομα τούτη τῆ γνώμη, ἀπάνω στὴ κουβέντα ποῦχανε
δυὸ Ἀθηναῖοι μ' ἕναν χωριάτη ἀπ' τὰ Μεσόγεια. Ἐλεγε
ὁ ἕνας Ἀθηναῖος ποὺ φαινότανε γραμματισμένος λιγάκι :

— Τὰ γράμματα δὲν κάνουν τὸ μυαλό. Τὰ μυαλὸ εἶ-
ναι φυσικό. Τὰ γράμματα τὸ κλουδιάθουν καμμιά φορὰ.

Ἡ γνώμη αὐτὴ μένα μοῦ φαίνεται πέρα γιὰ πέρα σω-
στή. Γνωρίζω μάλιστα... δεινὰ μυαλῶν ποὺ κλουδιά-
νανε λίγο πολὺ ἀπ' τὰ γράμματα. Σεῖς τί λέτε ;» Τί θέ-
λεις νὰ ποῦμε καὶ μεῖς παρὰ πῶς ἔχεις δίκιο τοῦ λόγου
σου ;